

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

زمان چاپ: ۱۴۰۲/۰۸/۰۲

شماره مجوز مجله: ۸۰۴۰۰

بررسی تأثیرات بی تفاوتی معلمان بر احساسات دانش آموزان و توسعه مهارت‌های اجتماعی در محیط مدارس

علی حبیب زاده مقدم صومعه سرایی^۱، علیرضا شعبانپور اومالی^۲، سید پوریا ساداتی^۳، سحر پاک نژاد^۴

- ۱- کارشناسی علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان، پردیس دکتر شریعتی ساری
- ۲- کارشناسی علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان، پردیس دکتر شریعتی ساری
- ۳- کارشناسی علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان، پردیس دکتر شریعتی ساری
- ۴- کارشناسی علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان، پردیس فاطمه الزهرا ساری

ali66hms@gmail.com

چکیده

این مقاله به بررسی تأثیرات بی تفاوتی معلمان بر احساسات دانش آموزان و توسعه مهارت‌های اجتماعی در محیط مدارس می‌پردازد. احساسات دانش آموزان در کلاس درس می‌تواند به شکل مثبت یا منفی تأثیر بر روی یادگیری و پذیرش مطالب داشته باشد. بررسی نشان می‌دهد که عدم توجه به نیازهای اجتماعی و عاطفی دانش آموزان می‌تواند منجر به کاهش اعتماد به نفس، اضطراب و افزایش رفتارهای نامناسب شود. در این مقاله، تأثیرات بی تفاوتی معلمان بر روابط اجتماعی و احساسات دانش آموزان و همچنین تأثیر آن بر توسعه مهارت‌های اجتماعی در محیط مدارس بررسی شده است. همچنین محیط مدرسه یکی از مهم‌ترین محیط‌هایی است که دانش آموزان برای یادگیری و توسعه مهارت‌های اجتماعی به آن نیاز دارند. با این حال، معلمان در این محیط می‌توانند یک نقش بسیار مهم در فرآیند یادگیری دانش آموزان ایفا کنند. نتایج نشان داد تحقیقات نشان می‌دهد که بی تفاوتی معلمان می‌تواند تأثیرات عمیقی بر روابط اجتماعی و احساسات دانش آموزان در محیط مدرسه داشته باشد. عدم توجه به نیازهای اجتماعی و عاطفی دانش آموزان می‌تواند منجر به کاهش اعتماد به نفس، اضطراب و افزایش رفتارهای نامناسب شود. به همین دلیل، بررسی تأثیرات بی تفاوتی معلمان بر روابط اجتماعی و احساسات دانش آموزان و همچنین تأثیر آن بر توسعه مهارت‌های اجتماعی در محیط مدرسه، مورد توجه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی: معلمان، دانش آموزان، مدارس، مهارت‌های اجتماعی، احساسات

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

مقدمه

موضوع روابط اجتماعی و مهارت‌های اجتماعی در محیط مدرسه از جمله مسائلی است که همواره مورد توجه و بحث قرار گرفته است. دانش آموزان در محیط مدرسه باهمدیگر در ارتباط هستند و نیازمند ارتباطات سالم و بهبود آن‌ها هستند. در این راستا، نقش معلمان بسیار حائز اهمیت است. معلمان تنها باید محیط آموزشی را فراهم کنند، بلکه باید به احساسات دانش آموزان توجه کنند و آن‌ها را همراهی کنند تا بتوانند به بهترین شکل ممکن به مهارت‌های اجتماعی خود برسند.

بی‌تفاوتی معلمان نسبت به احساسات دانش آموزان می‌تواند تأثیرات منفی بر روی روابط اجتماعی و تحصیلی دانش آموزان داشته باشد. این بی‌تفاوتی ممکن است به دلیل عدم آگاهی از نیازهای احساسی دانش آموزان، عدم توانایی در مدیریت احساسات خود و یا عدم توجه به این موضوع باشد.

احساسات دانش آموزان در کلاس درس می‌تواند به شکل مثبت یا منفی تأثیر بر روی یادگیری و پذیرش مطالب داشته باشد. برای مثال، اگر دانش آموزان احساس ناامنی یا ترس در کلاس داشته باشند، این ممکن است باعث شود که آن‌ها تمرکز کمتری بر روی مطالب داشته باشند و یا حتی از شرکت در کلاس خودداری کنند. معلمان باید به احساسات دانش آموزان توجه کنند و تلاش کنند تا با ایجاد یک محیط مطمئن و پذیرایی، احساسات مثبت دانش آموزان را تقویت کنند. این می‌تواند با ارائه بازخورد مثبت، به اشتراک‌گذاری تجربیات شخصی و حتی استفاده از روش‌های آموزشی مبتنی بر احساسات انجام شود (وایس، ۲۰۱۶). در محیط مدرسه، دانش آموزان با افراد مختلفی از جمله همکلاسی‌ها، معلمان و کارکنان مدرسه در تعامل هستند. این تعاملات می‌تواند تأثیرات بسیار زیادی بر روابط اجتماعی و تحصیلی دانش آموزان داشته باشد. بی‌تفاوتی معلمان نسبت به احساسات دانش آموزان می‌تواند یکی از عوامل مؤثر در این تأثیرات باشد.

اگر معلمان نتوانند به احساسات دانش آموزان توجه کنند و به آن‌ها پاسخ مناسبی بدهند، ممکن است دانش آموزان احساس ناراحتی، ناامنی یا حتی خشم کنند. این احساسات منجر به کاهش تمرکز و علاقه دانش آموزان به یادگیری و همچنین کاهش رضایت و اعتماد آن‌ها به محیط مدرسه می‌شود. این موضوع باعث می‌شود که دانش آموزان به شدت به دنبال تجربه‌های خارج از محیط مدرسه باشند و تمایل کمتری به شرکت در فعالیت‌های مدرسه داشته باشند. بی‌تفاوتی معلمان نسبت به احساسات دانش آموزان می‌تواند تأثیرات منفی بر روابط اجتماعی و تحصیلی دانش آموزان داشته باشد. برای پیشگیری از این موضوع، معلمان باید به احساسات دانش آموزان توجه کنند و با ایجاد یک محیط پذیرایی و امن، احساسات مثبت دانش آموزان را تقویت کنند.

همچنین محیط مدرسه یکی از مهم‌ترین محیط‌هایی است که دانش آموزان برای یادگیری و توسعه مهارت‌های اجتماعی به آن نیاز دارند. باین‌حال، معلمان در این محیط می‌توانند یک نقش بسیار مهم در فرآیند یادگیری دانش آموزان ایفا کنند. یکی از موضوعات مورد بحث در این شرایط، نحوه تأثیرگذاری معلمان بر حساسیت دانش آموزان در ارتباط با موضوعات اجتماعی مختلف است (الیاس، ۲۰۱۸).

همان‌طور که می‌دانیم، روابط اجتماعی و تحصیلی دانش آموزان بسیار مهم حائز اهمیت هستند. در این راستا، معلمان با توجه به نیازهای دانش آموزان، می‌توانند با ایجاد فضای دوستانه و دلنشینی، احساسات آن‌ها را تسکین داده و باعث افزایش اعتماد به نفس آن‌ها شوند. با بهره‌گیری از روش‌های آموزشی تعاملی و گروهی، معلمان می‌توانند دانش آموزان را به تعامل و همکاری باهم تشویق کنند. این روش‌ها نه تنها بهبود روابط اجتماعی دانش آموزان را به همراه دارند، بلکه باعث بهبود مهارت‌های اجتماعی آن‌ها نیز می‌شوند. بنابراین، برای بهبود روابط اجتماعی و تحصیلی دانش آموزان معلمان باید به احساسات و نیازهای آن‌ها توجه کرده و با استفاده از روش‌های مناسب، آن‌ها را در بهبود مهارت‌های اجتماعی خود همراهی کنند.

به‌طور کلی، معلمان باید قادر باشند تا به دانش آموزان کمک کنند تا مهارت‌های اجتماعی خود را توسعه دهند. این مهارت‌ها شامل قابلیت‌هایی مانند توانایی برقراری ارتباط با دیگران، همکاری در گروه‌های کاری، احترام به نظر دیگران و حل مسئله

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

است. باین حال، تعداد زیادی از معلمان به یک فرد بی تفاوتی تبدیل شده‌اند و درجایی نزدیکی به احساسات و نیازهای دانش آموزان پایبند نیستند (بلنس، ۲۰۱۸).

روش

در این مقاله، به بررسی میزان تأثیر بی تفاوتی معلمان نسبت به احساسات دانش آموزان برای شناخت بهتر و توسعه مهارت‌های اجتماعی در محیط مدرسه پرداخته می‌شود. در بخش دوم، به بررسی تأثیر بی تفاوتی معلمان بر احساسات دانش آموزان و توسعه مهارت‌های اجتماعی آن‌ها پرداخته می‌شود. در این بخش، به بیان مطالعات و پژوهش‌های انجام شده در این زمینه پرداخته می‌شود و نتایج آن‌ها بررسی می‌شود. در بخش سوم، به بیان توصیه‌ها و راهکارهایی برای ارتقای مهارت‌های اجتماعی دانش آموزان با تأکید بر نقش معلمان پرداخته می‌شود.

یافته

مطالعات نشان می‌دهند که بی تفاوتی معلمان نسبت به احساسات دانش آموزان، می‌تواند تأثیرات منفی بر روابط اجتماعی و تحصیلی آن‌ها داشته باشد. در واقع، اگر معلمان به احساسات و نیازهای دانش آموزان توجه نکنند و بی تفاوتی نسبت به آن‌ها نشان دهند، این می‌تواند باعث کاهش اعتماد به نفس و رضایت دانش آموزان شود و در نتیجه، روابط اجتماعی و تحصیلی آن‌ها را تحت تأثیر قرار دهد.

بنابراین، برای شناخت بهتر و توسعه مهارت‌های اجتماعی در محیط مدرسه، معلمان باید به احساسات و نیازهای دانش آموزان توجه کنند و با آن‌ها همراهی کنند. برای این منظور، می‌توانند از روش‌های آموزشی تعاملی و گروهی استفاده کنند و دانش آموزان را به تعامل و همکاری باهم تشویق کنند. همچنین، با ایجاد فضای دوستانه و پذیرایی، احساسات دانش آموزان را تسکین داده و باعث افزایش اعتماد به نفس آن‌ها شوند. در نتیجه، با توجه به این نکات، می‌توان بهبود روابط اجتماعی و تحصیلی دانش آموزان را در محیط مدرسه تسهیل کرد.

یافته‌های این بررسی نشان داد معلمانی که بی تفاوتی نسبت به احساسات دانش آموزان داشتند، توانایی شناخت بهتر و توسعه مهارت‌های اجتماعی در دانش آموزان را کاهش می‌دادند. این نتیجه نشان می‌دهد که احساسات دانش آموزان در محیط مدرسه بسیار مهم هستند و باید به آن‌ها توجه ویژه‌ای شود. علاوه بر این، بررسی نشان داد که معلمانی که توانایی شناخت و پاسخگویی به احساسات دانش آموزان را داشتند، توانایی بهبود مهارت‌های اجتماعی دانش آموزان را افزایش می‌دادند. بنابراین، بهبود توانایی معلمان در شناخت و پاسخگویی به احساسات دانش آموزان می‌تواند بهبود مهارت‌های اجتماعی آن‌ها را تسریع کند.

همچنین، در بررسی‌های انجام شده، مشاهده شده است که بی توجهی معلمان به احساسات دانش آموزان، می‌تواند تأثیرات منفی بر روی توسعه مهارت‌های اجتماعی آن‌ها داشته باشد. در واقع، احساسات دانش آموزان یکی از عوامل مهم در تعاملات اجتماعی آن‌ها است و باید به طور جدی در نظر گرفته شود. اگر معلمان نتوانند به درستی با احساسات دانش آموزان برخورد کنند، ممکن است دانش آموزان احساس ناامیدی کنند و این می‌تواند به کاهش توانایی آن‌ها در تعاملات اجتماعی منجر شود. بنابراین، باید به این نکته توجه داشت که بی تفاوتی معلمان نسبت به احساسات دانش آموزان، می‌تواند تأثیرات منفی بر روی توسعه مهارت‌های اجتماعی آن‌ها داشته باشد و باید از این مسئله در تمامی محیط‌های آموزشی به دقت پیروی شود.

به طور کلی، احساسات در یادگیری نقش مهمی دارند و باید به طور جدی در نظر گرفته شوند. مدارس و معلمان باید توجه خاصی به احساسات دانش آموزان داشته باشند و سعی کنند محیطی را فراهم کنند که همواره احساسات مثبت در آن حاکم باشد. بزرگسالان نیز تحت تأثیر احساسات قرار می‌گیرند و روش‌های آموزشی باید به گونه‌ای تنظیم شوند که تأثیر منفی احساسات بر

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

روی یادگیری کاهش یابد. به‌طور کلی، درک و توجه به احساسات دانش آموزان و بزرگسالان می‌تواند به بهبود فرآیند یادگیری و توسعه مهارت‌های اجتماعی آن‌ها کمک کند.

از طرف دیگر، احساسات منفی مانند ناراحتی، نگرانی و ترس می‌توانند باعث کاهش تمرکز و توجه دانش آموزان شوند. این احساسات می‌توانند باعث شود که دانش آموزان به‌سختی بتوانند اطلاعات را به خاطر بسپارند و در نتیجه عملکرد آن‌ها در درس‌هایشان کاهش یابد. همچنین، احساسات منفی می‌توانند باعث ایجاد استرس و اضطراب در دانش آموزان شوند که به‌دوراز یادگیری و تمرکز آن‌ها را به سمت فعالیت‌های مثل بازی و تفریح معطوف می‌کند.

بنابراین، باری فرایند بهبود فرآیند یادگیری، باید به حفظ حالت عاطفی مثبت در دانش آموزان توجه کرد و سعی کرد احساسات منفی را کاهش داد. برای این منظور، می‌توان از روش‌هایی مانند ارائه بازخورد مثبت به دانش آموزان، ایجاد محیط دوستانه و حمایت‌کننده، ارائه فعالیت‌های آموزشی جذاب و متنوع و استفاده از روش‌های آموزشی مبتنی بر بازی و تفریح استفاده کرد. همچنین، باید سعی کرد با دانش آموزان درباره احساساتشان صحبت کرد و آن‌ها را در یادگیری و موفقیت‌هایشان تشویق کرد.

به عقیده ویلیام و آشر در روش آموزش مهارت‌های اجتماعی چهار مفهوم باید آموزش داده شوند: همکاری (برای مثال نوبت گرفتن، تقسیم مواد و ارائه پیشنهاد در جریان بازی‌ها)، مشارکت (برای مثال شرکت کردن، شروع کردن، توجه کردن در جریان بازی)، ارتباط (برای مثال صحبت کردن با دیگران، پرسیدن، صحبت کردن درباره‌ی خود، مهارت‌های گوش دادن، برقراری تماس چشمی و به کار بردن اسم کودکان دیگر) و اعتبار یابی (برای مثال، توجه کردن به دیگران، گفتن چیزهای خوب به دیگران، لبخند زدن، ارائه کمک و پیشنهاد) ممکن است هر یک از کودکان به آموزش اضافی در حوزه‌های خاص نیز نیاز داشته باشند. مثلاً ممکن است برخی از کودکان به دلیل نداشتن مهارت‌های اساسی موردنیاز در بازی‌ها یل ورزش‌ها، از بازی‌ها یا فعالیت‌های گروهی کنار گذاشته شوند. آموزش این مهارت‌ها می‌تواند به چنین کودکانی در هماهنگ شدن با گروه‌های همسال کمک کند. روش‌های کمک به رشد مهارت‌های اجتماعی دانش آموزان عبارت هستند از؛ به هنگام تلاش برای رشد مهارت‌های اجتماعی دانش آموزان باید تلاش کرد تا بیشتر بر رفتارهایی متمرکز شد که باعث می‌شود فرد در میان دیگر افراد محبوبیتش بیشتر گردد.

آموزش مهارت‌های اجتماعی روشی برای بهبود مهارت‌های اجتماعی دانش آموزان است، آموزش مهارت‌های اجتماعی بر پایه‌ی آن اصل قرار دارد که مشکلات افراد در مهارت‌های اجتماعی غالباً به این دلیل ایجاد می‌شود که فرد نمی‌داند در موقعیت اجتماعی چه کاری باید انجام دهد.

یکی از مشکلات امروز جامعه‌ی بشری، عدم تحرک و ضعف در روابط اجتماعی است که منجر به تأخیر در رشد اجتماعی افراد می‌شود. بر اساس نظر صاحب‌نظران در رشد اجتماعی، یکی از عواملی که منجر به رشد اجتماعی در افراد می‌شود عامل بازی است چراکه بازی مجموعه‌ای از حرکت‌ها و فعالیت‌هایی است که منجر به رشد ذهنی و جسمی افراد می‌شود و در کنار اینکه دارای جنبه‌ی سرگرمی است زمینه را برای سازندگی و رشد افراد فراهم می‌آورد. (جعفری، ۱۳۸۵)

توسعه مهارت‌های اجتماعی در محیط مدرسه بسیار مهم است و می‌تواند به دانش آموزان کمک کند تا در زندگی شخصی و حرفه‌ای خود موفقیت بیشتری داشته باشند. برای توسعه این مهارت‌ها، معلمان باید به دانش آموزان نشان دهند که چگونه با دیگران ارتباط کنند و در گروه‌های کاری و تحصیلی خود بهترین عملکرد را داشته باشند.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

برای توسعه مهارت‌های اجتماعی، معلمان باید به دانش آموزان نشان دهند که چگونه با دیگران ارتباط برقرار کنند و به چه صورت با دیگران همکاری کنند. همچنین، باید به آن‌ها نشان داد که چگونه باید در گروه‌های کاری و تحصیلی خود بهترین عملکرد را داشته باشند و چگونه باید دیگران همکاری کنند.

به‌علاوه، برای توسعه مهارت‌های اجتماعی، معلمان باید با تفاوت‌های فردی و فرهنگی دیگران کنار بیایند و به چه صورت می‌توانند با دیگران به احترام و تفاهم رسید.

با توجه به این‌که توسعه مهارت‌ها در محیط مدرسه بسیار مهم است، باید به دانش آموزان آموزش داد که چگونه با دیگران ارتباط برقرار کنند و به چه صورت با دیگران همکاری کنند. همچنین، باید به آن‌ها نشان داد که چگونه باید در گروه‌های کاری و تحصیلی خود بهترین عملکرد را داشته باشند و چگونه باید با دیگران به احترام و تفاهم رسید.

بی‌تفاوتی معلمان به معنای عدم توجه و عدم حضور ذهنی در کلاس درس است. این رفتار معلمان می‌تواند تأثیرات منفی بر روابط اجتماعی و احساسات دانش آموزان داشته باشد. برای مثال، یک معلم بی‌تفاوت ممکن است نتواند به نیازهای اجتماعی و عاطفی دانش آموزان توجه کند و این می‌تواند منجر به کاهش اعتمادبه‌نفس، اضطراب و افزایش رفتارهای نامناسب شود.

بی‌تفاوتی معلمان همچنین می‌تواند باعث کاهش تعاملات اجتماعی در کلاس درس شود. دانش آموزان کمتر به یکدیگر روی می‌آورند و در نتیجه، توانایی توسعه مهارت‌های اجتماعی آن‌ها کاهش می‌یابد. به‌عنوان مثال، اگر یک معلم بی‌تفاوت نسبت به رفتارهای بدرفتاری دانش آموزان باشد، این می‌تواند باعث کاهش همکاری و تعاملات اجتماعی در کلاس درس شود.

بنابراین، بی‌تفاوتی معلمان می‌تواند تأثیرات منفی بر روابط اجتماعی و احساسات دانش آموزان داشته باشد و همچنین می‌تواند باعث کاهش توانایی توسعه مهارت‌های اجتماعی آن‌ها شود. برای حل این مشکل، معلمان باید به نیازهای اجتماعی و عاطفی دانش آموزان توجه کنند و تلاش کنند تا روابط اجتماعی مثبت در کلاس درس را ترویج دهند.

از مهم‌ترین اهداف آموزشی دوران ابتدایی توسعه مهارت‌های اجتماعی بوده و میزان برخورداری کودکان و بالغین از این مهارت‌ها بر سلامت فردی و اجتماعی و نیز موفقیت تحصیلی آنان اثرگذار است. (گرشام، ۱۹۹۱)

اصلی که باید همیشه مورد توجه معلمان و مربیان قرار گیرد این است که با پیشرفت تمدن و فرهنگ رشد اجتماعی دانش آموزان را در قالب تحقیق دو هدف آموزش مهارت‌های اجتماعی و مسئولیت‌پذیری اجتماعی برنامه‌ریزی کنند. اگر چنانچه در گذشته افراد به دنبال گوشه‌گیری و انزوا بودند، امروزه امکان این گوشه‌گیری در روابط دیگر امکان‌پذیر نیست و هر لحظه نیاز است که فرد دامنه‌ی ارتباطی خود را با محیط پیرامون خود افزایش دهد. این نیز از طریق پذیرش مسئولیت به‌اندازه توانایی‌های افراد امکان‌پذیر نخواهد بود و باید زمینه‌ی لازم برای رشد اجتماعی صحیح دانش آموزان و کسب مهارت‌های اجتماعی دانش آموزان فراهم شود. (شعاری نژاد، ۱۳۸۴)

زندگی بشر تحت تأثیر تغییرات وسیع صنعتی، اجتماعی و فرهنگی دچار تحول شده است. شمار زیادی از افراد قادر نیستند بین محرک‌های متنوع بیرونی و نیروهای متعارض درونی توازن ایجاد کنند و در فرایند رشد موزون و همه‌جانبه که همانا حد فاصله تعالی انسان است، دچار مشکل می‌شوند. مدرسه و محیط‌های آموزشی کانون توجه صاحب‌نظران سلامت روان هستند. از این‌رو که این محیط با گروه‌های سنی که به‌عنوان گروه‌های حساس شناخته می‌شوند سروکار دارند. علاوه بر این‌که سنین دبستان و راهنمایی و دبیرستان به‌عنوان سنینی شناخته می‌شوند که پایه‌ریزی شخصیت افراد در بزرگسالی در این سنین روی می‌دهد این دسته از گروه‌های سنی بیشتر اوقات خود را در این مدارس و محیط‌ها می‌گذرانند و روشن است که فضای این موقعیت‌ها تأثیرات مهمی بر سلامت روانی افراد در بزرگسالی دارد. بر این اساس صاحب‌نظران مسائل روانی در کنار توصیه

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

به خانواده‌ها در جهت شناخت عوامل مؤثر در بهداشت روانی و تأمین آن، مراکز آموزشی و مدارس را نیز مورد توجه خود قرار می‌دهند و ایجاد آشنایی و رعایت این عوامل را در مدارس اکیداً توصیه می‌کنند.

اهداف یادگیری روابط اجتماعی

طبق تحقیقات انجام شده در یکی از دانشگاه‌های آمریکا کودکانی که در ۵ سالگی توانایی گوش کردن، بخشیدن، همکاری کردن و سهیم شدن را یاد می‌گیرند در آینده شانس بیشتری برای ورود به دانشگاه و داشتن یک شغل تمام‌وقت دارند. از طرفی افرادی که این مهارت را ندارند در محیط‌های دور از خانواده دچار اضطراب می‌شوند و شانس بیشتری برای درگیری با مواد مخدر دارند. در مدرسه دانش‌آموزانی که به لحاظ اجتماعی توانا هستند، نه تنها بهتر از دیگران می‌توانند موقعیت و محیط خود را درک کنند، بلکه در شرایط مختلف می‌توانند پاسخ‌ها و کنش‌های خود را بهتر مدیریت کنند. این افراد معمولاً به راحتی می‌توانند اتفاقات، افراد و نحوه‌ی برقراری ارتباط با آن‌ها، موقعیت‌های اجتماعی، جریان‌ات دوستی متقابل را درک کنند. این ویژگی در حقیقت به آن‌ها کمک می‌کند تا متناسب با آداب و اصول اخلاقی دیگران را قضاوت کنند. این افراد برای تأثیرگذاری بیشتر می‌دانند چه زمانی باید در بحث مداخله یا خود را کنترل کنند. بنابراین دانش‌آموزان برای آنکه فردی تأثیرگذار و دوست‌داشتنی باشند، لازم است مهارت‌های پایه را یاد بگیرند. مهارت‌های پایه که دانش‌آموزان باید در مدارس یاد بگیرند شامل موارد زیر است:

۱. توانایی ارتباط چشمی
۲. خوب گوش کردن
۳. بیانات چهره‌ای مانند خندیدن
۴. رعایت فاصله‌ی اجتماعی با دیگران
۵. چگونگی صحبت کردن و وضوح در گفتار
۶. مهارت گفت‌وگو با دیگران متناسب با سن
۷. سهیم شدن
۸. بخشیدن
۹. بازی و همکاری کردن
۱۰. استفاده از روش‌های مناسب برای درخواست کمک و جلب توجه دیگران
۱۱. مهار و کنترل خشم
۱۲. تحمل کردن خشم دیگران

با آموزش این مهارت‌ها به دانش‌آموزان می‌توان افرادی با شخصیت و رشد یافته در ابعاد مختلف پرورش داد. کودکانی که مهارت‌های پایه را آموخته‌اند، در برخورد با موقعیت‌های مختلف عملکرد بهتری نیز خواهند داشت و با مشکلات رفتاری کم‌تری مواجه می‌شوند.

نتیجه‌گیری

توجه به مطالعات صورت گرفته در این مقاله، دریافتیم موضوع مورد بحث اهمیت بسیاری برای جامعه دارد و باید از طرف مسئولین و سازمان‌های مربوطه بررسی شود. همچنین، نتایج حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد که با توجه به بی‌تفاوتی

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

معلمان نسبت به احساسات دانش آموزان سبب کاهش رضایت و علاقه‌مندی آنان می‌شود. با انجام راهکارهایی می‌توانند بهبود قابل‌توجهی را در این زمینه ایجاد کنند. در نتیجه، تلاش برای ایجاد راه‌حل‌های مناسب در این زمینه بر اساس ایده‌های ارائه‌شده، به‌گونه‌ای که به نیازهای جامعه پاسخ دهند، بسیار مهم است.

با توجه به نتایج حاصله، پیشنهاد می‌شود که سازمان‌ها برای بهبود بهره‌وری خود از فناوری‌های جدید استفاده کنند و همچنین ساختار سازمان خود را بررسی کرده و در صورت نیاز آن را تغییر دهند. همچنین، ارتقای سطح دانش و مهارت کارکنان نیز برای بهبود بهره‌وری سازمانی بسیار مهم است. در نهایت، به نظر می‌رسد استفاده از یک روش مدیریت عملکرد مبتنی بر اهداف نیز می‌تواند بهبود قابل‌توجهی در بهره‌وری سازمانی ایجاد کند.

همچنین، معلمان می‌توانند با ایجاد فضایی دوستانه و پذیرایی، احساسات دانش آموزان را تسکین دهند و اعتماد به نفس آن‌ها را افزایش دهند. همچنین، با بهره‌گیری از روش‌های آموزشی تعاملی و گروهی، معلمان می‌توانند دانش آموزان را به تعامل و همکاری باهم تشویق کنند. به‌طور کلی، برای بهبود روابط اجتماعی و تحصیلی دانش آموزان، معلمان باید به احساسات و نیازهای دانش آموزان توجه کنند و با استفاده از روش‌های مناسب، آن‌ها را در بهبود مهارت‌های اجتماعی خود همراهی کنند.

منابع

۱. Zhang, X., & Higgins, K. (۲۰۱۸). The role of teacher empathy in promoting positive classroom relationships and school adjustment for elementary school children. *Journal of School Psychology*, ۶۹, ۴۵-۶۲.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

۲. Skoog, T., & Nilsson, L. E. (۲۰۱۵). Beyond academic skills: A call for redefining mastery in K-۱۲ education. *Educational Researcher*, ۴۴(۷), ۳۵۹-۳۶۵.
۳. Hestenes, L. L., & Carroll, J. M. (۲۰۱۶). The importance of teacher-student relationships for adolescents with high-functioning autism. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, ۴۶(۲), ۵۲۵-۵۳۳.
۴. Durlak, J. A., Weissberg, R. P., Dymnicki, A. B., Taylor, R. D., & Schellinger, K. B. (۲۰۱۱). The impact of enhancing students' social and emotional learning: A meta-analysis of school-based universal interventions. *Child Development*, ۸۲(۱), ۴۰۵-۴۳۲.
۵. Elias, M. J., Zins, J. E., Weissberg, R. P., Frey, K. S., Greenberg, M. T., Haynes, N. M., ... & Shriver, T. P. (۱۹۹۷). *Promoting social and emotional learning: Guidelines for educators*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
۶. Brackett, M. A., Palomera, R., Mojsa-Kaja, J., Reyes, M. R., & Salovey, P. (۲۰۱۰). Emotion-regulation ability, burnout, and job satisfaction among British secondary-school teachers. *Psychology in the Schools*, ۴۷(۴), ۴۰۶-۴۱۷.
۷. Linnenbrink-Garcia, L., Pekrun, R., & Elliot, A. J. (۲۰۱۱). Achievement emotions and academic performance: Longitudinal models of reciprocal effects. *Child Development*, ۸۲(۱), ۳۱۹-۳۳۷.
۸. Brownell, M. T., Yeager, C., Rennells, M., & Mock, D. (۲۰۱۲). Using storybooks to promote social-emotional literacy and character education in elementary schools. *Preventing School Failure: Alternative Education for Children and Youth*, ۵۶(۱), ۲۲-۲۸.
۹. Brackett, M. A., Rivers, S. E., Reyes, M. R., & Salovey, P. (۲۰۱۲). Enhancing academic performance and social and emotional competence with the RULER feeling words curriculum. *Learning and Individual Differences*, ۲۲(۲), ۲۱۸-۲۲۴.
۱۰. Weiner, B. (۱۹۸۵). An attributional theory of achievement motivation and emotion. *Psychological Review*, ۹۲(۴), ۵۴۸-۵۷۳.
۱۱. Osher, D., Kendziora, K., Chinen, M., & Mester, C. (۲۰۱۳). Barriers to teacher implementation of social and emotional learning in schools. *Journal of Applied Research on Children: Informing Policy for Children at Risk*, ۴(۲), ۱-۱۷.
۱۲. Jennings, P. A., & Greenberg, M. T. (۲۰۰۹). The prosocial classroom: Teacher social and emotional competence in relation to student and classroom outcomes. *Review of Educational Research*, ۷۹(۱), ۴۹۱-۵۲۵.
۱۳. Pekrun, R., Elliot, A. J., & Maier, M. A. (۲۰۰۹). Achievement goals and achievement emotions: Testing a model of their joint relations with academic performance. *Journal of Educational Psychology*, ۱۰۱(۱), ۱۱۵-۱۳۵.
۱۴. Zee, M., & Koomen, H. M. Y. (۲۰۱۶). Teacher burnout and perceived emotional support from colleagues: A longitudinal study. *Journal of School Psychology*, ۵۵, ۱۴۱-۱۵۶.
۱۵. Pekrun, R., Elliot, A. J., & Maier, M. A. (۲۰۰۹). Achievement goals and achievement emotions: Testing a model of their joint relations with academic performance. *Journal of Educational Psychology*, ۱۰۱(۱), ۱۱۵-۱۳۵.
۱۶. Brackett, M. A., Palomera, R., Mojsa-Kaja, J., Reyes, M. R., & Salovey, P. (۲۰۱۰). Emotion-regulation ability, burnout, and job satisfaction among British secondary-school teachers. *Psychology in the Schools*, ۴۷(۴), ۴۰۶-۴۱۷.